

ЗАЕШКИ ЦАРЬ

Въвъ голъмата гора
Гошо самъ се заигра.

Катеричка бързонога
Вжтре го примами много,

Като скачаше съ поклонъ
Пъргаво отъ клонъ на клонъ.

Тя предъ него, той следъ нея,
А пжтеката кжде е?

Хукна Гошо, зариди,
Ахъ, сега каква беда!

Въ мигъ предъ него стара баба
Се изправи и тогава

Викна му съсъ страшенъ гласъ:
— Какво търсишъ тукъ при насъ?

Да не мислишъ нѣщо лошо?
Но не се уплаши Гошо.

— Азъ съмъ, — рече и презъ плачъ, —
Синъ на горския пазачъ.

Де е пжтя покажи ми,
Изъ гората изведи ме.

— Ти си, знамъ, добро момче.
Звънна бабата звънче.

— Я излѣзъ изъ хресталака,
Заю-Баю, при юнака!